

Kager. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Aften er der endelig, for hvem der ønsker det, Tvebakker og Mælk. En dygtig Kok til Sygeplejerskerne faar 500 Dollars (c. 2000 Kr.) om Aaret og har Ordre til at gjøre sit bedste. Forsyningen er rigelig og velvalgt, og „Husbestyrerinden“ (saavel som Oldfruen) er uddannet Sygeplejerske. Plejerskerne staa op Kl. 6, spise Frokost Kl. 6 $\frac{1}{2}$ og skulle være paa Stuerne Kl. 7. Halvdelen spiser til Middag fra Kl. 12—12 $\frac{1}{2}$, Resten fra Kl. 12 $\frac{1}{2}$ til 1; Aftensmaaltidet er for Halvdelen Kl. 5—5 $\frac{1}{2}$ for de Andre fra Kl. 5 $\frac{1}{2}$ til 6. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Tvebakker og Mælk. — Et saadant Slaraffenliv føres næppe ved noget andet Hospital i Verden!

Af de øvrige evropæiske Lande skal jeg endnu kun dvæle ved Tyskland, idet jeg kun i forbigaaende berører, at der i *Holland* i de sidste 1 $\frac{1}{2}$ Aar udkommer et Maanedblad (Maandblad voor Ziekenverpleging), der forekommer mig at indeholde særlig gode Artikler, og at der findes en hollandsk Lærebog for militære Sygepassere, der udmærker sig saavel ved sin Udstyrelse som ved Ordningen af Stoffet. I *Tyskland* se vi atter, at det er Krigene, der gjøre det klart for Befolkningen, hvor stor Betydning en velordnet Sygepleje har. Der kom jo den ene Krig efter den anden: 1864, 1866, 1870. Man mødte ikke uforberedt til den første af disse, thi dels havde man barmhjærtige Søstre fra de katholske Stater, dels Diakonisser fra de protestantiske, og vi høre selv fra de danske Fanger store Lovtaler over den tyske Sygepleje. Allerede før 1866 begyndte „det røde Kors“ at spille en Rolle, og inden 1870 var man i fuld Gang med Sygeplejeforeninger rundt om i de forskellige Stater; men det var dog først efter 1870, at man for Alvor tog fat, da det viste sig, at selv de 19,563 frivillige, civile Plejere og Plejersker langt fra vare nok til at fuldstændiggjøre Plejen af de 127,000 Saarede foruden de Syge, der vel her som altid ellers langt overgik de Saarede i Tal, skønt der i Modsætning til, hvad der er Reglen, døde langt færre som Følge af Sygdom end som Følge af Saar, hvilket vel dels skyldes den gode Pleje og Hygiejne, dels den glade Stemning, hvori Tyskerne befandt sig paa Grund af de mange Sejre. Umiddelbart efter Krigen samledes en Kongres, hvor saagodtsom alle de Foreninger, der gave sig af med Sygeplejeundervisning, havde givet Møde, og det besluttedes at arbejde af fuld Kraft for at være bedre forberedt „næste Gang“. Man anstillede de samme Be-